

Præst, til hvem de løse Sognebaand. Det er ogsaa i Overensstemmelse med den nugældende Lov, at Sognebaandsløserne ere fri for at svare Offer til den Præst, de løse Sognebaand fra. Endringsforslaget vil altsaa lægge en yderligere Byrde paa dem, der have løst Sognebaand. Der burde snarere være stillet Forslag om, at den Andel af Ofret for Præstens Vedkommende, der faldt paa dem, skulde falde bort, men jeg har ikke villet stille noget Endringsforslag i den Anledning, da Sagen vel vanskelig lod sig gennemføre, men det forekommer mig ellers, at det vilde være i Overensstemmelse med den nugældende Lovgivning paa dette Omraade. At lægge yderligere Byrder og Besværligheder paa Folk, der ville løse Sognebaand, hvor der virkelig er Anledning dertil, vil jeg fraraade og derfor anbefale, at man stemmer mod det af Ministeren stillede Endringsforslag.

S. Jensen: Dersom Sognemenighederne havde nogen Indflydelse paa Valget af deres Præster, i alt Fald betydende Indflydelse derpaa, vilde jeg tilraade Vedtagelsen af dette Endringsforslag. Saa tror jeg nemlig ikke, at der ret ofte vilde blive løst Sognebaand, men da Sognemenighederne slet ingen Indflydelse have paa Valget af deres Præster, vil jeg fraraade at stemme for dette. Jeg udtalte i Gaar min Betænkelighed ved det Forslag, der da blev vedtaget om, at Sognebaandsløseren herefter skulde som hidtil erlægge Offer til den Præst, hvortil han løser Sognebaand, men at Sogneboerne i det Sogn, hvor han boede, kom til at tage Del i Udredelsen deraf ved Vigningen. Dette fandt jeg uret, men jeg finder, at dette her foreslaaede er uret til den anden Side. Jeg mener, at Sognebaandsløserne skulle betale Offer, altsaa optages paa Vigningen, men at Ofret, naar det er opkrævet, skal afgives til den Præst, hvortil der er løst Sognebaand. Det vilde være retfærdigt og ganske stemmende med Loven om Sognebaandsløsningen af 4de April 1855 § 6. Saa er der ingen, der kommer til at betale Offer for Sognebaandsløseren, det faar han selv betale, og det kommer til at gaa til den Præst, han har sluttet sig til, og det finder jeg retfærdigt. Jeg maa derfor slutte mig til det ærede 3dje Medlem for 11te Kred (W. K. Pedersen) og tilraade at stemme mod Endringsforslaget.

Raben: Den ærede Ledfører udtalte, at han ikke kunde anbefale Endringsforslaget paa Udvalgets Vegne, eftersom det

først var kommet os i Hænde i Dag. For at han dog ikke skal staa alene, eftersom to andre Medlemmer af Udvalget have udtalt sig mod Endringsforslaget, vil jeg hermed udtale, at jeg agter at stemme for det, idet jeg finder det hensigtsmæssigt og rigtigt i enhver Henseende, og jeg skal henstille til det høje Ting, om det ikke var rigtigt at vedtage det.

Ethyr: Jeg skal kun gøre den Bemærkning til det ærede 5te Medlem for 9de Kred (S. Jensen), at jeg ikke tror, det vil holde Stif, at der vilde blive færre Sognebaandsløserne, i det Øjeblik Menighederne kom til at vælge deres Præster. Naar man ved, hvorledes Forholdet ofte er, naar der indgives Ansøgninger om at faa en bestemt Præst, at der jævnlig kommer Ansøgninger fra flere forskellige Partier og udfoldes megen Videnkab i saa Henseende, kan man være temmelig sikker paa, at naar Menighederne skulde vælge deres Præster, vilde et Parti forlange en Præst, et andet en anden, og saa fik vi netop Sognebaandsløsning. Jeg tror altsaa, at den Grund, det ærede Medlem ansøgte for at stemme imod Forslaget, ikke holder Stif. Jeg for mit Vedkommende kan godt stemme for Forslaget, jeg tillægger det vel ikke saa overordentlig stor Vægt, men jeg mener rigtignok, at naar man vedtager det, og Folk saa løse Sognebaand, er man sikker paa, at det ikke sker af pekuniære Grunde, det vil sige, at den Præst, der tager imod Sognebaandsløseren, ikke gør det for at faa større Indtægt. Derfor tror jeg, at det er heldigt at vedtage Forslaget. Vil Sognebaandsløseren yde den Præst, til hvem han løser Sognebaand, noget, kan han gøre det som en Gave, han giver for at vise, at han sætter særlig Pris paa at faa den Mand til Sognepræst og ikke gør det for at slippe for en Udgift.

Det. Hansen: Der tror jeg netop, den sidste ærede Taler traf det, det kommer an paa. Naar en Mand løser Sognebaand, vil det i Reglen være, fordi han er misfornøjet med den Præst, der er i det Sogn, hvortil han bor. Det kan være hans Fejl, men det kan ogsaa være Præstens Fejl, saa at han har sin gode Grund til at løse Sognebaand. Og i og for sig er det ikke noget forkasteligt eller noget, man skulde modarbejde; det er jo heller ikke Lovgivningens Standpunkt, man har tværtimod villet gøre det nogenlunde let at løse Sognebaand. Og saa er det naturligt, at saadanne Ydelser som Højtidsoffer og Accidenser følge